

Nr.3

Karesuando den 20de Junni 1833

Höglärde samt viddtberömd Herr Professor!

För några dagar sedan hade jag nöjet emottaga Herr Professorens ärade skrifvelse af den 12te maji, hvarföre jag härmedelst får aflägga min förbindligaste tacksägelse. — Den Jaktbössa, hvilken jag på Herr Professorns recommendation haft äran emottaga af Jägare Förbundet¹⁰), har visserligen varit mig både till nytta och nöje under den tid, jag redan begagnat den, och får jag därför ännu en gång förnya min ödmjukaste tacksägelse för denne present. Men det värsta är, att de knallhattar, som medföljde bössan, nu börja bli slut, och då jag icke har någon säker Commissionair i Stockholm, vill det bli svårt att få sådane å nyo, ty på närmare håll finnas knallhattar icke. Äfven finare hagel tryta, hvarförutan smärre foglar icke kunna fås. Jag anmodade väl Herrar Vrigt et Stenius¹¹), hvilke förrleden sommare uppehölo sig här någon tid, att skaffa mig knallhattar och Sparfhagel, och skref jag äfven särskildt derom till Prof. B. Fries¹²) i Stockholm emot löfte att lefverera en och annan fogel, men anti[n]gen har det fallit i förgätnhet eller hafva desse Herrar icke fått tillfälle att skicka sådant. Jag är således utan båda delarne. En hagelform för större fogel har jag ändteligen kommit öfver, men för smärre fogel har jag intet passande hagel.

I sådana omständigheter kan jag icke mycket lofva af de requisita, som herr Professorn önskar. Ägg vore det enda, om sådane skulle öfverkommas. Huruvida Sidensvansen, Domherren och Lappskatan någonsin kläcka här, har jag mig icke bekant. De 2ne förstnämde lära knapt vara sedda här å orten. Af Lappskatan synes ett och annat par om hösten, men svårt lærer det blifva att finna dess ägg. Ägg af Sjöfoglar pläga oftare finnas. Af allt, som kan finnas, skall jag visserligen bjuda till att skaffa för Herr Professorns räkning, ehuru min tid icke alltid medgifver att vända uppmärksamhet åt de föremål, som kunna förekomma och äfven finnas af en som reser i och för vetenskapen. I synnerhet måste jag bekänna min oslöghet¹³) att rätt flå och uppstoppa foglar, hvadan de skinn, som möjligen kunna öfverkommas, vist icke lära blifva riktige efter konstens reglor. Med anhållan, att inneslutne billet benäget vid tillfälle lemnas till Fries, innesluter jag mig i Herr Professorens fortfarande åtanka, samt framhårdar Herr Professorens

ödmjukaste tjenare
L. L. Læstadius

—
Källa: Brev från Lars Levi Læstadius i Sven Nilssons brevsamling utgivna av Bror Olsson / Särtryck ur Årsbok för Västernorrlands läns hembygdsförbund år 1934. / Teologiska fakultetens bibliotek vid Åbo Akademi /

¹⁰ På sammanträde den 15 dec. 1830 beslöt Jägareförbundet att för en på Professor Sven Nilssons förslag Læstadius tilldelad belöning på 66 rdr 32 sk. banco inköpa en bössa. A. Eklundh, Svensk jakt (1930) s. 260.

¹¹ Wilhelm von Wright, den yngste av de tre berömda finska målarbröderna, f.1810, d.1887, framstående djurtecknare, sist inspektör för fiskerierna i Bohuslän. I Tidskrift för jägare och naturforskare 1832 lämnade Wright en redogörelse för sin resa i Lappmarken med titeln: Anteckningar i zoologi och jagt under en resa till den höga Norden 1832. — Stenius tydligen någon medlem av den stora finska slakten Stenius.

¹² Bengt Fredrik Fries, f.1799, d.1839, intendent vid zoologiska avdelningen vid Riksmuseet i Stockholm.

¹³ Oslöghet, dialektord för "oskicklighet".